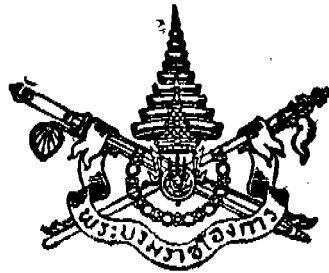

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ มกราคม ๒๔๕๓

พระราชบัญญัติ

วิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๔๕๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๓

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ มกราคม ๒๔๘๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิทยุ
สื่อสาร พุทธศักราช ๒๔๗๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
วิทยุสื่อสาร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๘๓”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๐ แห่งพระราช
บัญญัติวิทยุสื่อสาร พุทธศักราช ๒๔๗๘ และให้ใช้ความต่อ
ไปนี้แทน

“มาตรา ๑๐ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับแก่การวิทยุ
สื่อสารและเครื่องวิทยุของ

(๑) กรมไปรษณีย์โทรเลข

(๒) กระทรวงกลาโหม

(๓) กระทรวง ทบวง กรม อื่นใดตามที่รัฐมนตรี

จะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา และ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๗ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ มกราคม ๒๔๘๗

---

(๔) นิติบุคคลอื่นตามที่รัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่คณะรัฐมนตรีมีความมุ่งหวังจะให้บริการด้านวิทยุกระจายเสียง เจริญวิวัฒนาการไปสามกาดสมัย เห็นสมควรอนุญาตให้มีการจัดตั้ง บริษัทวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ในราชอาณาจักรได้ จึง จำต้องแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติวิทยุสื่อสารเสียใหม่ เพื่อให้มีอำนาจอนุญาตดังกล่าวดำเนินการได้.